

Foci kicsit másképp...

AMIKOR A CÉG VEZETÉSE FELKÉRT MINKET, HOGY INDULJUNK AZ MLSZ ÁLTAL MEGHIRDETETT TOP 200 ELNEVEZÉSŰ TORNÁN, KICSIT ÚGY ÉREZTÜK MAGUNKAT, MINT EGY ELVARÁZSOLT MESÉBEN.

Az első lépés ilyenkor egyeztetni és megszervezni: mindenki, aki csak hadra fogható jöjjön és képviselje cégünket, mint egyesületi tag. Új arculattal és nagy várakozással vágtunk neki a május 12-i fordulónak.

Enyhe túlzással olyan pályán játszhattunk, és pihentünk a meccsek között Telkiben, amelyet nagyon sokan csak fényképről láthatnak. Nem véletlenül hívják Telkit a magyar labdarúgás fellegvárának. Még labdába sem rúgtunk, de azt gondoltuk már pusztán ezért megérte. A környezet, a pályák, a profizmus, amit ott láttunk minden előzetes fáradságot, egyeztetést, szervezést megért.

Viszont a Top 200 cég közül egyik csapatként szerepelni egy ilyen rangos tornán felelősség, és egyben komoly kihívás is. A csoportbeosztás alapján hasonló kvalitású csapatok között találtuk magunkat. Egy összetartó, harcolni tudó ellenfelet látott bennünk minden csapat. A nap végére nagyon fáradtan, de mindenkinek egy elégedett mosolyt látva az arcán, csoport elsőként, és veretlenül mehettünk az öltözőkbe. Mindenki tudta a csapattagok közül, közel egy hónap múlva a döntőben csak olyan csapatok lesznek jelen, akik itt és most nyerni tudtak.

Talán csak az előjelek, és a jelzők hiányoztak, amit a június 7-i döntőben, minden szépítés nélkül, hidegzuhanyként éltünk meg.

Már az öltözőben lehetett tudni, és érzékelni: vannak cégek, akik mindent elkövetnek annak érdekében, hogy csapatuk az elvárható legjobb eredményt hozza. A lényeg: még kint sem voltunk a gyepen, amikor szembesültünk azzal, ez nem az a döntő ahol mi labdába tudnánk rúgni.

Mindig is szerettem volna én, mint csapatkapitány egy olyan csapat ellen játszani mondjuk barátságos mérkőzésen, ahol élvonalbeli futsal vagy éppen már nem aktív, de ismert volt élvonalban játsszó futballista ellen léphetek pályára. Sajnos lelkesedésemet beárnyékolta nem is kicsit, hogy más csapatok fittyet hányva az előírásokra, hoztak különböző akadémiákon edzett embereket. Így hát – nemes egyszerűséggel mondhatjuk – az esélytelenek nyugalmával indultunk neki, és a vártak megfelelően a nap második felében a csoportból kiesve mehettünk zuhanyozni.

Viszont ez is csak egy torna, ami nem töri le az embert annyira, hogy ne keresse az újabb kihívásokat és lehetőségeket. Szeretjük annyira ezt a sportot, hogy a következő alkalommal újra emelt fővel tudjunk farkasszemet nézni ellenfeleinkkel.

Végeredmény: a Top 200 elnevezésű, cégek közötti megmérettetésben indult 91 csapatból, ha nem is az élmezőnyben, de a 25. helyet megszerezve zártuk ezt a tornát.

Szabó Balázs
az A-Híd csapat kapitánya